

EMPERYALİST SALDIRI SAVAŞLARINA, HAKSIZ SAVAŞLARA, HER TÜRLÜ GERİCİLİĞE VE FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK BİR MÜCADELE ÖRGÜTLEYELİM! EMPERYALİZMİ VE HER TÜRLÜ GERİCİLİĞİ TARİHİN ÇÖPLÜĞÜNE GÖNDERELİM!

Enternasyonal Proletaryaya, Ezilen Dünya Halklarına, Antiemperyalist Güçlere, Devrimci ve Demokratlara Çağrımızdır!

Tarihte var olmuş tüm büyük egemen sömürücü sistemler gibi, emperyalist sistem de ekonomik, siyasi, sosyal ve askeri krizlerle boğuşmaktadır. Kesintisiz bir biçimde devam ettirdiği yağmacı savaşlarına, sınırsız baskı ve sömürüne rağmen varlığını sürdürmekte zorlanmaktadır

Dünyamız çalkantılar, derin bir huzursuzluk ve değişim dönemi içindedir. Sadece otuz yıl önce emperyalizm, özellikle de (ABD) Yankee emperyalizmi, “tarihin sonu”nu ilan etti! “Pax Americana” ile “ebedi barış”ın gerçekleştiğini söyledi. Bundan sonra “dünya polisi” tarafından güvence altına alınan barış, demokrasi ve refah dolu bir geleceğe adım atıldığının devasa propaganda araçları ile dünya çapında propagandasını yaptı. O sözlerin edildiği zamandan günümüze geçen süreç gösterdi ki emperyalistlerin vaat ettiği “cennet” dünyanın ezilen halk kitleleri açısından yeryüzünde cehennemden yeniden yaratılmasıydı. Emperyalistlerin “büyük cennette yaşam” vaatlerinde bulunmasından günümüze savaş ve yıkımın olmadığı tek bir gün dahi görülmedi. İnsanlık tarihinde hiçbir zaman bu kadar çok yiyecek ve bu kadar çok açlık olmamıştır. Her gün 25 binden fazla insan açlıktan hayatını kaybediyor. Resmi rakamlara göre 59 ülkede 280 milyon insan aşırı açlık çekerken, bir milyardan fazla insan da ciddi gıda kıtlığı çekmektedir.

Buna karşılık devasa bir zenginlik az sayıda insanın elinde toplanmaktadır. En büyük 26 milyarder, en yoksul 800 milyon insan kadar servet biriktiriyor. Dünya işçi ve emekçileri satın alma güçlerini ve emek haklarını hızlı bir şekilde kaybederken, tekellerin yararına artan sömürü ile daha fazla zenginlik yaratılıyor. En zengin beş kişi son 3 yılda servetlerini ikiye katlarken, 500 milyon insan yoksulluğa sürüklendi.

Emperyalistlerin yarı-feodal, yarı-sömürge ve geri bıraktırmış tüm ülkelerdeki tahakkümü ve uygulanan tarım politikaları tüm dünyada köylülerin büyük ölçüde yerlerinden edilmesine yol açmaktadır. Tarım alanları, büyük tarım tekelleri ve büyük toprak sahipleri tarafından kesintisiz yağmalanmakta, tarım alanları, az sayıdaki uluslararası tarım tekelleri ve büyük toprak sahiplerinin elinde toplanmaktadır. Bu durum, toprak sorununun öneminin daha da fazla artmasına neden oldu. Dünyanın en büyük tarım sömürücüleri olan %1’lik kesim, dünya tarım alanlarının %70’inden fazlasını sömürmektedir. Dünya nüfusunun neredeyse yarısını oluşturan yoksul köylüler, küçük toprak sahipleri, topraksız köylüler tarım alanlarının yüzde 30’una sahipken dünya çapında tüketilen gıdanın en az %70’ini üretmektedir. Emperyalistlerin dayattıkları tarım politikaları ile daha da artan sömürü ve toprakların gaspedilmesi, özellikle yoksul ve topraksız köylülerin içinde bulunduğu şartları daha da kötüleştirmiştir. Yoksulluğu derinleşen ve açlıkla boğuşan ve topraklarından sürülen köylü kitleleri şehirlerde yoksulluk içindeki gecekondu ya da kulübelerde yaşama savaşı vermektedir.

Emperyalistlerin özellikle yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerdeki tahakkümü ve uygulanan tarım politikaları tüm dünyada köylülerin büyük ölçüde yerlerinden edilmesine yol açmaktadır. Kırsal alanlarda artan göç dalgaları, emperyalist tahakkümden kaynaklı yarı-feodalizm ve yarı-sömürgeciliğin bir sonucudur.

1992'de Rio de Janeiro'da düzenlenen Dünya Zirvesi'nden bu yana emisyonlar, düşüşün aksine %60 oranında artmıştır. Özellikle ezilen ülkelerde, "doğal çevreyi" savunma kisvesi altında emperyalistlerin sömürülerini artırmaları için yeni alanlar oluşturulmuştur. Bu ülkelerin sanayileri ve doğal kaynakları daha fazla tahrip edilmiş, bu da kitlelerin, özellikle de köylülerin ve yerli halkların durumunu daha da kötüleştirmiştir.

Sadece 2001 yılında başlayan savaşlar – Irak, Libya, Afganistan vb. – doğrudan ve dolaylı olarak 4.7 milyon kişinin ölümüne yol açmıştır. Bugün dünya genelinde 110 milyondan fazla insan savaş, zulüm ve her türlü çatışma nedeniyle yerlerinden edilmiş durumdadır. Siyonizmin Filistin halkına karşı yürüttüğü saldırı savaşı bir istisna değildir, emperyalizmin ve dünya gericiliğinin gerçek yüzünden başka bir şey değildir. Sadece Gazze Şeridi'ne yönelik cani Siyonist işgalde, enkaz altında kayıp olan on binden fazla kişiye ek olarak, Ekim 2023'ten bu yana 35 binden fazla Filistinli öldürüldü. Filistin'de öldürülen gazetecilerin, doktorların ve insani yardım çalışanlarının sayısı, yirmi yıllık Vietnam Savaşı ya da sekiz yıllık Irak Savaşı sırasında öldürülenlerin sayısından daha fazladır.

Emperyalizm her alanda gericiliktir, hakların kaybıdır. Faşizme giden yolu açan kalıcı gericileşmedir. Soykırım, savaş suçları ve sözde insan haklarıyla ilgili uluslararası yasalar ve anlaşmalar, onları yaratanlar tarafından çöpe atılmakta, sadece çeşitli emperyalistlerin çıkarları söz konusu olduğunda başvurulmaktadır. Avrupa, Amerika Birleşik Devletleri ve diğer ülkelerde Filistin ile dayanışmanın bastırılması, emperyalist ülkelerde burjuva toplumların övündükleri ifade, toplanma ve örgütlenme özgürlüğü gibi temel demokratik hakların kolaylıkla ihlal edildiğini göstermiştir. Siyasi tutsaklar, asgari haklarının dahi güvence altına alınmadığı dünyanın dört bir yanındaki emperyalizmin ve uşaklarının hapishanelerinde tutulmaktadır. Buna ek olarak, zulüm gören, gözaltına alınan, öldürülen ve kaybolan yüz binlerce kişi daha bulunmaktadır.

Emperyalizm dünya halklarında derin bir öfke uyandırmakta, büyük kitlelerin mücadelesi için hem maddi hem de manevi koşulları hazırlamaktadır. Halk direnişleri, her şeyden önce, hayat pahalılığı, barınma, kamu sağlığı, parasız eğitim, emek ve örgütlenme haklarını savunmak, baskılara karşı ve siyasi hakları için ayaklanan işçilerin dünya çapında artan seferberliğinde ifadesini bulmaktadır.

Emperyalizm insanlık açısından korkunç ve yıkıcı savaşlar vermeden yıkılmayacaktır. Sadece gezegenin dört bir yanındaki milyarlarca kitlenin örgütlenmesi ve mücadelesi emperyalistleri ve onların uşaklarını veryüzünden silebilecektir. Kitleler tarihin yapıcılarıdır ve onlar olmadan hiçbir şey başarılmaz. Halkın ileri kesimlerinin, komünistlerin, devrimcilerin, demokratların, bilinçli işçi ve köylülerin, ilerici aydınların ve öğrencilerin görevi halkın çoğunluğuyla birleşmek, tereddütleri aşmak ve ezici çoğunluğun mücadelesini harekete geçirmektir.

Enternasyonal proletaryayı, ezilen halkları ve dünyanın ezilen ulusların mücadelelerini birleştirmek, emperyalist savaş saldırganlığına, haksız savaşlara, gericiliğe ve faşizme karşı geniş ulusal ve uluslararası birliktelikler sağlamak acil bir görevdir. Halkların çoğunluğunu emperyalistlere ve onların kışkırtıcılarına karşı birleştirmek için koşullar elverişlidir.

*“Emperyalistler Kağıttan Kaplanlardır”. Dünyanın Ezilen ve Sömürülen Halklarının Birleşik Gücü
“Kağıttan Kaplanı” Paramparça Edecektir!*

Kapitalizmin en yüksek aşaması emperyalizm tekelci, çürüten, can çekişen ve kaçınılmaz olarak kendi sonunu hazırlayan çelişkilerle varolan bir sömürü ve yağma sistemidir. Tüm sistem tekelci sermayenin en fazla karı elde edebilmesi üzerine kuruludur. Derinleşerek yaygınlaşan sömürü, doğanın sınırsız tahribi ve canlıların doğal yaşam alanlarının yok edilmesi, her türden gericiliğin desteklenmesi, halklar arasında düşmanlıklar yaratılması ve bunun desteklenmesi, halkların kendi kendilerini yönetmelerinin ve ulusal bağımsızlıklarının engellenmesi, pazar alanlarının yeniden ve yeniden paylaşımı için bitmek tükenmek bilmeyen haksız savaşlar, savaş bütçelerine ayrılan kaynakların devasa artışı tek bir amaca hizmet eder; tekellerin dünya üzerindeki egemenliğinin her ne pahasına olursa olsun sürdürülebilirliğini sağlamak. Serbest rekabetçi kapitalizmden tekelci kapitalizme geçişten günümüze bu sistemin sürdürülebilirliği için milyonlarca insanın yaşamına malolan iki büyük dünya emperyalist paylaşım savaşına, emperyalistlerin doğrudan işgalleri ve yine emperyalistlerin yönlendirme ve kışkırtmalarıyla onlarca bölgesel savaşlara tanıklık edilmiştir. İçinde bulunduğumuz zaman diliminde bu savaşlar devam etmektedir ve edecektir. Haksız savaşlar ve işgaller bir taraftan emperyalistlerin mutlak hakimiyet politikasının bir sonucuyken aynı zamanda savaş sanayi açısından muazzam kar alanları yaratmak demektir. Emperyalizm milyarlarca insanın kölelik şartlarında yaşamasının, halkların baskı altında tutulmasının sorumlusudur. Mali sermayenin egemenliği için uygulanan her türden sömürü ve vahşetin yükünü ise dünyanın işçi ve emekçileri, ezilen halkları çekmektedir. Milyarlarca insan en ağır şartlar altında yaşam mücadelesi vermekte, emperyalistler ve uşaklarının baskılarıyla yüzyüze kalmaktadırlar.

İkinci dünya emperyalist paylaşım savaşından günümüze emperyalist sistemin hegemon gücü ABD emperyalizmidir ve dünya üzerinde yaşanan her türden sömürü, yağma, haksız savaşlar ve işgallerin baş aktörüdür. Kapitalizmin eşitsiz gelişim yasası gereği belirleyici hegemon güç olma durumu giderek daha fazla aşınıyor ve Çin, Rus, İngiliz, Alman, Fransız vb. emperyalistleri dünya ekonomik, siyasal ve askeri parametrelerinde geçmişe oranla daha etkili hale gelmiş olsalar da ABD emperyalizmi hala emperyalist sistemin merkezinde yer almakta ve gidişatı belirleyen ana aktör durumundadır. Diğer taraftan ise emperyalistler arası derinleşen çelişkilere paralel kendi aralarında ve kendilerine bağımlı güçleri de peşlerine takarak karşılıklı pozisyonlarını sağlamlaştırmaya çalışmaktalar. Bu yüzden aralarındaki çelişkilere rağmen sistemin devamlılığı ve kendi pozisyonlarını güvence altına almak için çeşitli ekonomik, askeri ve siyasal birliktelikler, ittifaklar oluşturmaktadırlar. Emperyalistler ve uşakları arasında derinleşen çelişkiler ve saflaşmaların yarattığı yıkıcı sonuçların etkileneğini ise her zaman olduğu gibi dünyanın işçileri, yoksulları ve ezilen halkları olmaktadır.

1917 Büyük Ekim Devrimi ile başlayıp dünya nüfusunun üçte birini emperyalist sistemden koparan Yeni Demokratik ve sosyalist devrimler dalgası yaşanan sosyalizmden geriye dönüşlerle birlikte emperyalistler açısından dünyanın işçileri ve ezilen halklarına karşı dozu her geçen gün artan saldırganlığın pervasızlaşarak devamına zemin sunmuştur. Fakat emperyalistler ve uşakları açısından görece avantaj sağlayan koşullar sona ermektedir. “Demokratik rejim” olma argümanı ile sömürü sistemlerinin “faziletlerini” propaganda eden emperyalistler kapitalizmin derinleşen genel krizinin ağırlaştırdığı yönetme sorunları nedeniyle her geçen gün burjuva devletin baskı güçlerinin gerek yasalarla gerekse de fiili olarak etki ve yetkilerini artırmakta ve daha fazla devlet şiddetini halk üzerinde sergilemektedirler.

Polis ve Jandarmanın yanı sıra bizzat ordu güçleri de halkın karşısına çıkarılırken ırkçı-faşist parti ve örgütlenmeler parlamento içi ve parlamento dışında etkin hale getirilerek karşı-devrimin yedek güçleri palazlandırılmaktadır. Emperyalist sistemin genel krizi ve çelişkilerin derinleşerek yaygınlaşması burjuva devletlerin şiddet aygıtlarını daha fazla öne çıkarır, görünür ve pratik olarak kullanır hale getirmesine neden olmaktadır. Bu durum sınıf mücadelesinin sertleşmesinin ve önümüzdeki dönemlerde daha da sertleşeceğinin ve yine buna karşı burjuva egemen devletlerin kendilerini “mezar kazıcıları”na karşı organize etmesinin göstergesidir.

Kapitalizmin krizi derinleştikçe ve halklara ödetilen bedel arttıkça burjuvazinin halk üzerindeki manipülasyonları etkisini giderek daha fazla yitirmekte, işçi sınıfı ve ezilen halklar emperyalist ülkelerde dahi işçi sınıfı ve ezilen halk verili koşullara karşı öfke ve karşı koyuşunu sokaklara yansıtmaktadır. Emperyalistler ve uşaklarının ellerinde bulundurdukları devasa olanaklar ve baskı gücüne rağmen özellikle de Asya, Afrika ve Latin Amerika’da işçiler, köylüler ve ezilen halklar büyük bedeller pahasına görkemli karşı koyuşlar, direnişler gerçekleştirmektedirler. Filistin ulusal kurtuluş ve sömürgecilik karşıtı güçlerin emperyalistlerin tüm olanaklarıyla destek verdiği İsrail Siyonist gericiliğine karşı gösterdikleri kahramanca direniş bunun somut göstergelerinden biridir. Yaşanan gelişmeler yeni bir devrimci dalganın güçlü bir biçimde mayalandığının işaretleridir. Henüz yeterince gelişmeyen ise bu ilerici dalgayı kucaklayıp yönlendirecek, önderlik edebilecek örgütlenmelerdir. Daha güçlü, daha sistemli ve mümkün olduğunca geniş güç birliktelikleri oluşturmak zorundayız. Kaybedecek ve kendimizi oyalayacak zamanımız bulunmamaktadır. Tarihsel kırılma anları tarihsel müdahaleleri gerektirir. Tarih boşlukları affetmez sözü bir gerçekliği ifade eder. Eğer bizler bu tarihsel kırılma anlarında öznellik rolümüzü gerçekleştirecek araç ve yöntemler bularak doğru müdahaleler gerçekleştiremezsek emperyalistler ve uşakları bundan en azami biçimde faydalanacaklardır.

Antiemperyalist mücadele sınıf mücadelesinin doğrudan bir parçasıdır. AEL’in kurulması sınıf mücadelesinin giderek daha fazla sertleştiği, emperyalist ve gericici saldırganlığın pervasızlaşarak hükmünü sürdürmeye çalıştığı koşullara devrimci müdahalenin somut biçimlerinden biri olarak gerçekleşmektedir. AEL’in politik çizgisi, tutarlı bir antiemperyalist yapıya duyulan ihtiyacı vurgular ve proletaryanın bilimsel dünya görüşünün şekillendirdiği bir antiemperyalist çizginin zorunluluğunu vurgular. Bu nedenle de, dünya çapında hüküm süren emperyalist sisteme karşı mücadelede etkin ve kararlı bir rol üstlenerek devrimci dönüşümün bir parçası olacaktır.

AEL’in antiemperyalist politik çizgisi, emperyalizme karşı tutarlı bir mücadele için mobilize edici bir niteliğe sahiptir. Proletarya dışında kalan sınıf ve kesimlerin Antiemperyalizm anlayışları ve antiemperyalist mücadeleye yükledikleri anlam nedeniyle emperyalizme karşı öfkeleri ve direnişleri sınırlılıklar ve tutarsızlıklar içerecektir. Bu sınırları genişletmek, tutarsızlıkları aşmak ise proletaryanın dünya görüşünün bu mücadelede etkinliğine paralel gerçekleşebilecektir.

AEL'in temsil ettiği çizgi, dünya genelindeki işçilerin, emekçilerin, yoksul ve topraksız köylülerin, ezilen halkların ve ulusların adil ve meşru taleplerini temsil etmektedir. AEL, var olan duruma genel bir muhalefet veya şikayet etme durumunda değildir; aksine, bu durumu değiştirmeye çalışır ve bu değişimi gerçekleştirme mücadelesinin etkin bir öznesi olarak kendisini konumlandırır.

Çağımızda antiemperyalist mücadele aynı zamanda demokratik mücadeleyle sıkı şekilde bağlanmıştır. Dünya ölçeğinde demokrasi ilkeleri ve değerleri burjuvazinin elinde çürümüş, demokrasi mücadelesi ve tutarlı demokratizm antiemperyalist karakterle birleşen bir bütünlüğe kavuşmuştur. Bu durum tutarlı antiemperyalist karakteriyle proleter demokrasinin değerleri, ilkeleri ve siyasi çizgisiyle ezilen halkların daha fazla bütünleşmesi anlamına gelmektedir. Bu bağlamda dünya ölçeğindeki demokratik mücadele aynı zamanda emperyalizmin sömürsüne, oluşturduğu değerlere, siyasal hegemonyasına, ideolojik yaklaşımına karşıtlıkla nitelik kazanır.

AEL, açlığın, yaygın yoksulluğun, eşitsizliğin ve haksız savaşların ana sebebinin, emperyalist sistem olduğunu vurgular. Bu sistem, dünyayı büyük bir felakete sürüklemektedir. İnsanlık ya bu gözle görünür çürüme ve yok oluşa doğru gidişatın sessiz bir seyircisi olacak ya da güçlü bir karşı koyuş gerçekleştirecektir. AEL, bu bağlamda kendini sınıf mücadelesinin doğrudan bir parçası olarak tanımlar ve bu mücadeledeki temelden karşıt iki çizgiden birini temsil eder.

AEL, temel prensipleri olan haksız savaşlara karşı durma, sınıf ve ulusal kurtuluş mücadelelerini destekleme, politik tutsaklara savunma sağlama gibi ilkeleri savunur. AEL, işçilerin ekonomik ve politik mücadelelerini desteklerken, köylülerin sömürüye karşı haklarını savunur ve sosyal ve ulusal bağımsızlık mücadelelerini destekler. Diskriminasyona karşı durur ve ezilen ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunur.

AEL, kadın, gençlik ve azınlıkların haklarına yönelik savunuculuğunu genişleterek eğitim, kültürel gelişme ve çevre koruma gibi konulara vurgu yapar. Çocuk emeği, yaşam alanlarının tahribatı ve konut hakları gibi konuları ele alarak bunları emperyalist sömürünün sonuçları olarak tanımlar.

Sağlık sistemlerinin yaygın özelleştirmesine karşı duran AEL, ilaç tekellerinin işlediği suçlara karşı çıkar ve evrensel sağlık hizmetine ulaşım için mücadele eder. AEL, baskıcı göç politikalarına karşı çıkarken zorunlu göçün temel nedenlerine yoğunlaşır ve bu nedenlerle mücadeleyi esas alır.

AEL, savaş endüstrisine hizmet eden ittifakları reddeder ve çevresel sorunların emperyalist sömürüyle nasıl bağlantılı olduğunu vurgular. Çevre hareketinde antiemperyalist hedefleri doğrudan temsil eder ve çevresel sorunların çözümünde halkın refahını ön planda tutar.

Tüm Antiemperyalist Güçlere Çağrımızdır:

Kapitalist sistem açısından her şey üzerinden kar sağlanacak, sermayenin genişletilmiş yeniden üretimi için kullanılacak meta işlevi görür. İnsanlar, topluluklar, diğer canlılar ve doğanın kendisi kapitalist sistem açısından kar elde edilecek metalar olmanın ötesinde bir anlam taşımazlar. Bu üretim ve paylaşım ilişkileri, insanlığın karşılaştığı tüm sorunların kaynağıdır. Bu sistem yalnızca ekonomik sömürü ile kendisini gerçekleştirmekle sınırlı kalmaz ya da bir başka ifadeyle bu üretim ve paylaşım ilişkileri kendisine uygun insan ve toplum biçimleri yaratır. Oluşturduğu ideolojik ve kültürel hegemonya ile kendisine biat eden, var olanı zorunluluk olarak kabul eden insan ve toplum biçimleri oluşturur. Sorunların kaynağı olmasına rağmen, sorunları kendi dışında gerçekleştirdiğini empoze eder. Sorunların çözümü olarak yine kendisine dönülmesini, kendisinden medet umulmasını sağlamayı hedefler. Dolayısıyla mücadele etmemiz gereken güce karşı çeşitli cephelerden karşı koyuşlar gerçekleştirmemiz, tüm bu karşı koyuş ve mücadele alanlarını mümkün olduğunca merkezileştirerek aralarındaki bağı koparmamız ve sorunları yaratan ana kaynağa yöneltmemiz gerekir.

Vahşi bir sömürü ağına paralele derinleşerek yaygınlaşan yoksulluk, işsizlik, kölelik şartları altında çalışma koşulları, en temel insani haklara erişimin her geçen gün daha da zorlaşması, giderek daha fazla yaygınlaşan haksız savaşlar, on milyonlarca insanın yaşadıkları toprakları terk ederek mültecileşmesi, uluslararası tekeller ve büyük toprak sahiplerinin çıkarları doğrultusunda tarım alanlarının gaspedilerek milyonlarca köylü kitlesinin ve yerli halkların topraklarından sürülmesi, ırkçı, faşist ve dinci örgütlenmelerin yaygınlaştırılması, doğanın akıl almaz boyutlarda tahribatı içerisinde yaşadığımız emperyalist yağma ve talan düzeninin gözle görünür sonuçlarıdır.

Dünyanın tüm coğrafyalarında bu şartlarda yaşayan ve bu vahşi sistemin uygulamalarına doğrudan maruz kalan işçi sınıfı ve ezilen sömürülen, baskı altında tutulan geniş halk kitleleri açısından katlanılmaz boyutlara ulaşan bu duruma karşı dünyanın çeşitli ülkelerinde tepkiler ve karşı koyuşlar gerçekleşmektedir. Fakat henüz doğru bir bakış açısıyla ve doğru bir örgütlenmeyle güçlerini birleştirerek ortak düşmanlarına karşı mücadele eden bir mücadele ve örgütlenme hattına sahip değildirler. Emperyalistler ve uşak egemen sınıflarının saldırılarını bertaraf edememekte, kazanımlar elde edilebilse dahi bu kazanımlar geçici olmakta, çok güçlü karşı koyuşları dahi emperyalistler ve uşakları tarafından ezilebilmektedir.

İşçi sınıfı ve ezilen, sömürülen geniş halk kitlelerinin içinde buldukları bu vahşi ve çürümüş sisteme karşı sonuç alıcı mücadeleler yürütebilmesi ancak doğru bir bakış açısı ve doğru bir önderlik altında birleşmesiyle mümkündür. Bu tek tek ülkeler ve tüm dünya açısından gerekli ve zorunlu bir gerçekliktir. Doğru bir bakış açısına sahip olmayan, doğru bir önderlik altında birleşmeyen geniş halk kitleleri üzerindeki baskı, terör ne kadar yoğun olsa da sömürü ne kadar derin ve katlanılmaz boyutlara ulaşırsa da bu vahşi düzen kendisini devam ettirecektir. Sınıflı toplumların binlerce yıllık tarihi bu gerçekliği sayısız kez kanıtlamıştır. Bizlerin elinde enternasyonal proletaryanın ve ezilen halkların mücadele ve kazanım deneyimleri mevcuttur. Nasıl kazanabildiğimizi de neden kaybettiğimizi de biliyoruz. Gelinen aşamada emperyalistler ve uşakları dünya üzerinde egemenlik kurmuş olsalar da dünyanın işçileri, ezilen halkları ve ulusları onları defalarca alt edebilmiş, kendi iktidarlarını kurabilmişlerdir. Bunu da ancak doğru bir önderlik altında emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı güçleri birleştirerek gerçekleştirmişlerdir. Bugün de ihtiyacımız olan budur. AEL örgütlenmesi bu ihtiyacın karşılanmasına yönelik atılan bir adımdır.

Antiempyralist Lig'in (AEL) temel ilke ve hedefleri, geniş bir perspektifte, küresel çapta etkili bir antiempyralist mücadele için kapsamlı bir çerçeve oluşturur. AEL, geniş bir konu yelpazesini kapsayan ve çeşitli ezilen sınıf ve grupları ortak bir amaçta birleştiren kapsamlı ve ilkesel bir antiempyralist mücadele anlayışı sunar.

İşçi sınıfı ve ezilen, baskı altında tutulan halklar empyralist zulmün ve sömürünün etkisi altında yaşamak için büyük bedeller ödemektedir. Sınıflar arası adaletsizlik, topraklarımızın yağmalanması, işçi sınıfının sömürülmesi, kadın haklarına yönelik ihlaller ve daha birçok sorunla karşı karşıyayız. Ancak ayrı ayrı mücadele etmek yerine, birleşerek gücümüzü artırabilir ve bu çürümüş sisteme karşı ortak bir direniş sergileyebiliriz.

Dünyanın işçi ve emekçileri, yoksul ve topraksız köylüleri, mega projeler adı altında toprakları ve yaşam alanları ellerinden alınmaya çalışılan yerli halklar empyralistler ve uşakları tarafından gerçekleştirilen saldırganlığa karşı tepki koymakta, mücadele etmektedirler. Brezilya'dan Meksika'ya yerli halkın yoksul ve topraksız köylülerin topraklarını koruma mücadelesinde, Bangladeş'te kölelik koşullarında empyralist tekeller için çalıştırılan işçilerin sokağa taşan öfkesinde, İsrail siyonizminin Filistin halkına karşı gerçekleştirdiği katliamlara karşı dünyanın birçok köşesinde sokakları dolduran milyonların güçlü karşı koyuşunda, savaş malzemeleri taşımayı reddeden ya da taşınmasını engellemeye çalışan Amerikan, İngiliz, İtalyan, Yunanistan, Hindistan işçi sınıfının eylemlerinde...kısacası dünyanın hemen her parçasında ve empyralist sistemin sonuçlarına karşı mücadele eden, öfkelerini sokaklara taşıyanların birleşik sesi ve bu sesin birleşik sahibi olmaya çağırıyoruz.

Sınıf mücadelesinin omuzlarımıza yüklediği tarihsel yükün farkındayız. Empyralistleri ve tüm gericileri yenecek bilince ve inanca sahibiz. Hepsinden önemlisi, daha yaşanabilir bir dünya özlemi çeken ve bunu hak eden milyarlarca yoksul ve ezilen insanın gücüne inanıyoruz.

Geniş halk kitlelerini proletaryanın önderliğinde empyralizme ve her türlü gericiliğe karşı birleştirecek, halk savaşlarına ve ulusal kurtuluş mücadelelerine güçlü destek verecek, dünyanın dört bir yanındaki halkların mücadelelerine hizmet edecek, antiempyralist bir dünya cephesi oluşturmanın vazgeçilmez görevini üstlenecek antiempyralist bir uluslararası örgütün (Antiempyralist Lig) kurulması çağrısında bulunuyoruz.

Bu çağrıya uyararak, her türlü empyralist saldırganlığa karşı yoksul ve ezilen halkların anti-empyralist barikatını oluşturuyoruz.

Bu perspektifle, tüm antiempyralist güçleri AEL'de örgütlenmeye ve mücadele etmeye davet ediyoruz.

Gelin, empyralizmi ve uşaklarını yeryüzünden silmek için enternasyonal proletaryanın, ezilen halkların ve ezilen ulusların mücadelelerini birleştirelim!

Empyralist saldırı savaşlarına, haksız savaşlara, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı: Antiempyralist Lig'i inşa edelim!

ANTIEMPERYALİST LİG İÇİNDE ÖRGÜTLENELİM, ANTIEMPERYALİST MÜCADELEYİ BİRLİKTE GELİŞTİRELİM!

ANTIEMPERYALİST LİG KURULUŞ KOMİTESİ:

PARTİZAN (TÜRKİYE)

HALKIN HAKLARINI SAVUNMAK İÇİN DEVRİMCİ CEPHE (BREZİLYA)

HALK MÜCADELELERİNİ SAVUNMA CEPHESİ (EKVADOR)

HALKIN AKIMI-KIZIL GÜNEŞ (MEKSİKA)